

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Praefatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

I

VITA ET GESTA CAROLI CO-
GNOMENTO MAGNI, FRANCORUM
Regis fortissimi, & Germaniæ suæ illustratoris aucto-
risque optimè meriti, per **EGINHARTUM**, illi-
us quandoque alumnus, atque scribam ad-
juratum, Germanum, conscripta.

P R Æ F A T I O.

1. **V**itam & conversationem, & ex parte non mo-
dica res gestas, Domini & nutritoris mei Ca-
roli, excellentissimi, & meritò * celeberrimi * *N. fan-*
Regis, postquam animus scribere tulit, quan-
mosissimi.
tâ potui brevitate complexus sum, operam impendens,
ut de iis, quæ ad meam notitiam pervenire potuerunt,
nihil ommitterem, neque prolixitate narrandi nova quæ-
que fastidientium animos offenderem: si tamen ullò
modò vitari potest, ut novâ scriptione non offendan-
tur, qui vetera, & à viris doctissimis atque disertissimis
2. confecta monumenta fastidiunt. † Et quamvis plures
esse non ambigam, qui otio ac literis dediti, statum æ-
vi præsentis non arbitrentur ita negligendum, ut o-
mnia, quæ nunc fiunt, velut nullâ memoriâ digna, si-
lentio atque oblivioni tradantur: potiusque velint, a-
more diuturnitatis allecti, aliorum præclara facta qua-
libuscunque scriptis inserere, quam sui nominis famam
posteritatis memoriæ nihil scribendo subtrahere: tamen
ab hujusmodi descriptione non existimavi temperan-
dum, quando mihi conscius eram, nullum ea veracius,
quàm me scribere posse, quibus ipse interfui, quæque
præsens, oculatâ, ut dicitur, fide cognovi, & utrum ab
3. alio scriberentur nec ne, liquidò scire non potui. † Sa-
tius ergò judicavi, eadem cum aliis velut communiter

A

literis

literis mandata memoriae posterorum tradere, quam
 Regis Excellentissimi, & omnium sua aetate maximi cla-
 rissimam vitam, & egregios, atque nostri temporis homi-
 nibus vix imitabiles actus, pati oblivionis tenebris a-
 boleri. † Suberat & alia non irrationabilis causa, quae 4.
 vel sola sufficere posset, ut me ad haec scribenda com-
 pelleret: nutrimentum videlicet in me impensum, &
 perpetua, postquam in aula ejus conversari coepi, cum
 ipso & liberis ejus amicitia, qua me ita sibi devinxit,
 debitoremque tam vivo, quam mortuo constituit, ut
 merito ingratus videri & judicari possem, si tot benefi-
 ciorum in me collatorum immemor, clarissima & illu-
 strissima hominis optimè de me meriti gesta silentio præ-
 terirem: patererque vitam ejus, quasi qui nunquam vi-
 xerit, sine literis ac debitâ laude manere. † Cui scri- 5.
 bendæ atque explicandæ non meum ingeniolium, quod
 exile & parvum, imò nullum pene est, sed Tullianam
 par erat desudare facundiam. † En tibi librum Præ- 6.
 clarissimi & Maximi Viri memoriam continentem, in
 quo, præter illius facta, non est quod admireris, nisi for-
 te quod homo barbarus, in Romana locutione perpa-
 rum exercitatus, aliquid decenter aut commodè Lati-
 nè scribere posse putaverim, atque in tantam impuden-
 tiam proruperim, ut illud Ciceronis putarem contem-
 nendum, quod in primo Tusculanarum libro * cum de
 Latinis Scriptoribus loqueretur, ita dixisse legitur:
*Mandare quæquam, inquit, literis cogitationes suas, quas nec
 dissonere, nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere
 lectorem, hominis est intemperanter abutentis & otio & li-
 teris.* † Poterat quidem hæc Oratoris egregij senten- 7.
 tia me à scribendo deterrere, nisi animo præmeditatum
 esset, hominum judicia potius experiri, & scribendo in-
 genioli mei periculum facere, quam tanti Viri memo-
 riam mihi parcendo, præterire.

ANIM.

* Cap. 6.